

LÁ THƯ MỤC VỤ

Trong chuyến hành hương Thánh Địa đầu tháng 5 năm vừa rồi, tôi đã được tới tận nơi theo tương truyền là chỗ Chúa Giê-su đã chịu phép rửa bởi ông Gioan tẩy Giả. Trước đây chỗ bờ sông phía bên đất Israel này là vùng tranh chấp nên không thể đến được, vì thế bờ sông đối diện phía bên đất của nước Jordan mới có thể tiếp cận thánh tích này. Nghe cha Nguyễn Tầm Thường kể rằng khi Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II muốn đến thăm chỗ bờ sông này Ngài đã phải bay qua nước Jordan. Và để có chỗ cho Ngài tiếp cận bờ sông Vua của Jordan đã cho làm một khu vực có mái che lớn và các bậc thang bằng gỗ để ngài có thể bước xuống chạm vào nước của giòng sông. Bây giờ chỗ đó vẫn còn được xử dụng để cho các du khách đến tham quan nếu họ đến bờ sông từ bên phía của nước Jordan.

Giòng sông Jordan không lớn, chiều ngang chỉ khoảng 5 mét, mà hai bên bờ sông toàn lau sậy, nên nó trông còn hẹp hơn nữa, thế mà giữa sông còn có các phao nổi làm ranh giới phân đôi giòng nước, một nửa thuộc Jordan, một nửa thuộc Israel. Ranh giới ở đâu cũng hiện diện vì nó cần thiết để chúng ta biết đâu là giới hạn không nên vượt qua. Nhưng tôi không thấy ở đâu mà có nhiều ranh giới như ở Thánh Địa. Chỗ nào cũng thấy ranh giới. Ngay cả những thánh tích quan trọng như Mộ Chúa và đồi Golgotha, cũng bị phân chia chỗ này thuộc Chính thống Giáo, chỗ kia thuộc Công Giáo, rất phức tạp và phiền toái. Bên trong đền thờ Mộ Chúa là của các giáo phái Kitô giáo, nhưng muốn vào bên trong thì chìa khóa đền thờ lại do một gia đình Hồi giáo giữ, cứ 6 giờ sáng họ tới làm nghi thức mở cổng và 6 giờ chiều họ tới làm nghi thức đóng cổng. Sau khi cổng đền thờ đóng thì nội bất xuất, ngoại bất nhập nên ai muốn ở trong đền thờ cầu nguyện sau 6 giờ tối thì phải ở trong đó luôn suốt đêm cho tới sáng khi cổng mở mới có thể đi ra. Truyền thống này đã được thực hành nhiều thế kỷ. Sở dĩ có chuyện trái khoáy này là vì trước đây các giáo phái Kitô ai cũng muốn dành quyền sở hữu đền thờ, nên trong thời đế quốc Hồi giáo Ottoman cai trị, hoàng đế của họ đã giao chìa khóa đền thờ cho một gia đình Hồi giáo giữ. Từ đó đến nay truyền thống lâu đời này vẫn được tôn trọng.

Thiên Chúa không dựng lên hàng rào và ranh giới, chính con người chúng ta mới luôn tạo dựng hàng rào và kẻ đường ranh giữa nhau. Không những vậy, có vẻ như chúng ta càng ngày càng phân chia nhỏ ra thành các ngăn hộc và cảm thấy an toàn rồi ngủ yên trong đó.

Chúa Giê-su khi xuống thế làm người Ngài đã xóa bỏ tất cả các ranh giới: ranh giới giữa Thiên Chúa và con người; ranh giới giữa các truyền thống, ranh giới giữa các tôn giáo, ranh giới giữa các nền văn hóa và chủng tộc, ngay cả ranh giới của giới tính... Thánh Phaolô trong thư gửi tín hữu Galát đã nói rõ điều này: *“Không còn chuyện phân biệt Do thái hay Hy Lạp, nô lệ hay tự do, đàn ông hay đàn bà; nhưng tất cả anh em chỉ là một trong Đức Ki-tô”*. (Gl 3:28). Đó là lý do tại sao Chúa Giê-su nói chuyện với người đàn bà Samaria mà không sợ hãi ngại ngùng. Đó là lý do tại sao Chúa ngồi cùng bàn với các người thu thuế và tội lỗi. Đó là lý do tại sao Ngài giúp người đàn bà ngoại tình và tha thứ cho những người đến xin ơn tha thứ. Đó là lý do tại sao thập giá của đồi Calvary đã chứng tỏ rằng ân sủng của Thiên Chúa là ân sủng đổ xuống cho tất cả mọi người trên toàn thế giới, không phân biệt đối xử với một người nào cả.

Trên Đài truyền hình ABC (Mỹ) trong chương trình Extreme Home Makeover cách đây khá lâu đã trình chiếu cuộc phỏng vấn một thanh niên trẻ khi sinh ra đã bị dị tật bẩm sinh không có đôi mắt. Chàng thanh niên này là một nhạc sĩ chuyên nghiệp và là thành viên của ban nhạc của Đại học Louisville. Trong cuộc phỏng vấn này anh ta đã nói một câu tuyệt vời. Anh nói rằng hầu hết người khác nhìn sự mù lòa của anh là một tật nguyên, nhưng đối với anh chính việc có thị lực mới là một tật nguyên. Bởi vì thị lực làm cho chúng ta phán đoán người khác trước khi chúng ta biết rõ về họ. Ngược lại tất cả các biên giới của chủng tộc, giới tính, giai cấp mà người ta đặt chung quanh họ chẳng có nghĩa gì đối với anh cả vì anh là người khiếm thị.

Đó cũng là cách mà ân sủng của Thiên Chúa hoạt động. Ân sủng mù lòa đối với mọi biên giới mà con người đặt ra. Ân sủng của Thiên Chúa không biết phân biệt chủng tộc hay giới tính hay giai cấp hay kích cỡ hay hình thể. Do đó hãy nhìn nhau và nhìn những người mà chúng ta gặp mỗi ngày không phải bằng đôi mắt nhưng bằng trái tim.